

A főváros élelmiszerárusító üzeme.

*

Marhahús helyett fajdkakas meg őzgerinc. — Az olcsó birka-hús meg a többi olcsóságek. — Muszáj eladni a pomlót húst is!

A főváros élelmiszerárusító üzemének vezetősége hétről-hétre nagyhangú reklámhirdetéseiben ajánlja a közönség figyelmébe a főváros élelmiszerárusító üzemében elárusításra kerülő cikkeket. Legutóbb egy füzetet adott ki az üzemvezetőség, amelynek címe: „Ismertetés és utmutatás a juh- és a vadhus stb. ételek elkészítésére“. Ennek a füzetnek is az a nyilvánvaló célja, hogy vevőket hozzon a főváros élelmezési boltjaiba.

Vájjon miért van szüksége a főváros üzemének erre a reklámozásra?

A szervezett munkásság és általában a fogyasztó közönség, amely nagy szimpatiával fogadta a főváros élelmezési üzemét, bizony mást várt ettől az üzemtől, mint amit kapott. Azt vártuk, hogy a főváros élelmezési üzemei korlátozni fogják az élelmiszeruzsorát. Azt vártuk, hogy a főváros élelmiszerárusító üzem segítségével lesz a kiuzsorázott közönségnek. Az élelmiszeruzsorások annak idején fűt-fát megmozgattak, hogy meggátolják ennek az üzemnek a létrejöttét. Pedig ha tudták volna!... Ma az uzsorások hálaadó istentiszteletet tartanak, hogy a főváros fajdkakas-kereskedései meg őz- és vadkímérő helyiségei ilyen lojális és előzékeny konkurrenszeknek bizonyultak.

Ezért van olyan nagy szükség a sok reklámra. Azért, mert a főváros élelmiszerárusító üzemei nem szolgálják a kívánt célt.

A főváros élelmiszerárusító üzemei csak úgy szolgálnák az eléjük kitűzött célt, ha olyan cikkeket árúsítanának, amelyeket a szegényebb sorsu közönség is vásárolhat. Árúsítani kellene marhahúst, sertéshúst, krumplit, zöldségfélét stb. Ehelyett árúsítanak őzcombot, nyullapockát, halat, vadat és még sok mindent, ami az *ur szájának* jó falat mint *második húsétel*. Mindezekről nagyon tanulságos leírást közöl a fentebb említett füzet. Hogy miként készítsünk *lazac utánzatot juhcombból* meg *nyulfasirozottat* és így tovább. Ezek jók lehetnek a jobb módú polgárok asztalán mellékes fogásnak, de a főtáplálékot nem helyettesíthetik. A munkásság *ezeknek* a hiányát és drágaságát nem érzi. Nem is szokja meg ezeket az ételeket, mert nem ezekre van szüksége. Az élelmiszeruzsora az *általános*an szükséges és *megszokott* élelmiszerek jogosulatlan drágaságában áll és a fővárosnak *ezen* a bajon kellene segítenie. Arra volna szükség, hogy a munkások által lakott területeken a szegény népet kiszabadítsák az uzsorások körmei közül. De a főváros kormányzata — ha tán eredetileg ez volt is a célja — nem meri és nem akarja ezt tenni. A már említett „Ismertető“ szerint azt írja, hogy „a fővárosnak itt szóban levő vállalata részint az eddig elhanyagolt élelmicikkek forgalomba hozatalát törekszik előmozdítani, részint a detailárok alakulására törekszik szabályozólag hatást gyakorolni; de *semmi esetre sem szolgál arra, hogy az élelmiszer-*